

Obwodowy Rejonowy Sąd Administracyjny
AK 9017/17
Olsztyn, 6 kwietnia 2017 r.

**Samorządowe Kolegium
Odwoławcze w Olsztynie**

za pośrednictwem

**Prezydent Olsztyna
Plac Jana Pawła II 1**

Znak sprawy ; SD.7030.20.2015.BT

Skarżący : Olsztyńska Spółdzielnia
Mieszkaniowa, ul. Szarych
Szeregów 5, 10 – 079 Olsztyn,
w imieniu której występuje
radca prawny Krzysztof
Szczepkowski

Organ : Prezydent Olsztyna

Odwołanie

od decyzji Prezydenta Olsztyna z dnia 22 marca 2017 r. (nr SD.7030.20.2015.BT) określającej wysokości zobowiązania z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za nieruchomości zamieszkałe za okres od 1 sierpnia 2013 r. do 31.01.2015 r. na łączną kwotę 2.253.857,98 zł

Działając w imieniu mojego mocodawcy wnoszę skargę na decyzję powołaną na wstępie.

Decyzję Prezydenta Olsztyna z dnia 22 marca 2017r. zaskarżam w całości, a w szczególności, w części jakiej organ I instancji :

1. określił wysokość zobowiązania z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na podstawie ilości wody zużytej z danej nieruchomości oraz danych z

- ewidencji ludności jako danych dostępnych organowi z urzędu,
2. dokonał wstępnego rozliczenia wpłat uiszczonych przez skarżącą.

Przedmiotowej decyzji zarzucamy naruszenie :

- I. przepisów prawa materialnego tj. art. 6 k ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i art. 6 j ust. 1 pkt 2 tej ustawy w zw. z uchwałą Rady Miasta Olsztyna z dnia 13 grudnia 2012 r. NR XXX/547/12 poprzez ich niewłaściwe zastosowanie w niniejszej sprawie,
- II. przepisów postępowania tj.
  - a) art. 122 O.p. w zw. z art. 187 § 1 O.p. poprzez :
    - przyjęcie, że Spółdzielnia złożyła błędne deklaracje śmieciowe, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (a przy tym samego stanowiska organu podatkowego) wynika, że winę za taki stan rzeczy ponosi organ podatkowy. Organ podatkowy opracowując wzór deklaracji śmieciowej a także instruując podmioty zobowiązane do składania deklaracji, aż do chwili wydania zaskarżonej decyzji nie dopuszczał i nie przewidział technicznej możliwości składania w obrębie jednej nieruchomości różnych sposobów gromadzenia odpadów (BEZSPORNE). Innymi słowy mówiąc z winy organu podatkowego nie było technicznej możliwości do złożenia prawidłowej deklaracji, gdy „właściciel nieruchomości” zamierzał w obrębie jednej nieruchomości stosować różne sposoby gromadzenia odpadów (część lokali mieszkalnych selektywnie a część nieselektywnie),
    - obciążenie spółdzielni obowiązkiem uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi również za mieszkania znajdujące się w zarządzanych przez nią nieruchomościach, na podstawie zużycia wody lub ewidencji ludności – z których nie wynikało, że określone osoby faktycznie zamieszkują w danym lokalu.

- dowolne przyjęcie, że ilość zużytej wody w lokalu mieszkalnym determinuje ilość osób, które zamieszkują lokal mieszkalny,
- b) art. 62 § 4 O.p. poprzez jego niezastosowanie oraz art. 239 e O.p. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w niniejszej sprawie, w związku z planowanym przyjęciem - wbrew intencjom i wskazaniom skarżącej, rozliczenia wpłat dokonanych przez skarżącą.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę o uchylenie decyzji w całości.

U Z A S A D N I E N I E

Decyzją powołaną na wstępie Prezydenta Olsztyna określił wysokość zobowiązania z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za nieruchomości zamieszkałe za okres od 1 sierpnia 2013 r. do 31.01.2015 r. w kwocie 2.253.857,98 zł.

W uzasadnieniu swojej decyzji organ I instancji wskazał, że wydanie przedmiotowej decyzji było konieczne z uwagi na to, że Spółdzielnia nie złożyła deklaracji w zakresie nieruchomości będących w jej zarządzie.

Wydając zaskarżoną decyzję organ I instancji ostatecznie uznał za usprawiedliwioną argumentację strony skarżącej, a także zastosował się do prawomocnych wyroków WSA w Olsztynie i zaprzestał stosowania odpowiedzialności zbiorowej wobec mieszkańców OSM. W związku z powyższym organ podatkowy przyjął, że prawidłowe jest składanie różnych deklaracji śmieciowych w obrębie jednej nieruchomości (część lokali może prowadzić zbiórkę selektywnie a część w sposób nieselektywny) i na podstawie deklaracji przekazanych przez Spółdzielnię, a także średnie zużycia wody w mieszkaniach znajdujących się w zasobach OSM oraz ewidencji ludności określił wysokość opłaty śmieciowej. Niezależnie od powyższego w zaskarżonej decyzji organ I instancji wskazał również jak zamierza rozliczyć wpłaty dokonane przez skarżącą na poczet opłat śmieciowych uiszczonych przez skarżącą w okresie od 1 sierpnia 2013 r. do 31.01.2015 r.

W ocenie skarżącej stanowisko Prezydenta Olsztyna jest nietrafne.

- I. Na wstępie należy podkreślić, że brak jest podstaw prawnych do obciążania Spółdzielni Mieszkaniowej obowiązkiem uiszczania opłaty śmieciowej za lokale mieszkalne znajdujące się w zasobach OSM, które nie zostały objęte deklaracją Spółdzielni oraz deklaracjami indywidualnymi mieszkańców (tu : za lokale w stosunku do których faktyczne zamieszkiwania ustalono w oparciu o „średnie zużycie wody” oraz „ewidencję ludności”). Należy bowiem podkreślić, że ze zgromadzonego przez organ materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika, iż mieszkania te faktycznie były zamieszkane w okresie sierpnia 2013 r. do stycznia 2015 r. Faktu „zamieszkiwania” w spornym okresie nie może potwierdzać ilość zużytej wody przypadających na określony lokal w 2013 r., 2014 r. i 2015 r. Godzi się bowiem zauważyć, że na terenie Gminy Olsztyn opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi ustala się w oparciu o kryterium zamieszkiwania, a nie kryterium zużycia wody. Powyższe wynika wprost z uchwały Rady Miasta Olsztyna z dnia 13 grudnia 2012 r. NR XXX/547/12, w której jako podstawę obliczenia wysokości opłaty śmieciowej wybrano kryterium zamieszkiwania. Organ podatkowy nie może zatem działać bez podstawy prawnej (art. 120 Op) i ustalać wysokości zobowiązania w sytuacji, w której przepis prawa tego wyraźnie nie przewiduje. Na marginesie strona skarżąca wskazuje, że nie miałyby nic przeciwko temu, gdyby podstawą ustalania opłaty śmieciowej było m.in. kryterium zużycia wody, ale tylko wówczas gdyby wyraźnie wynikało to z uchwały Rady Miasta Olsztyna, która określałaby określone parametry zużycia wody przekładające się na określoną wysokości opłaty śmieciowej, a nie z „widzimi się” organu. W obecnej bowiem sytuacji, wobec braku odpowiednich uregulowań prawnych (tu aktu prawa miejscowego – odpowiedniej uchwały RM Olsztyna) organ powołuje się na dane zużycia wody, które są nic nie znaczącymi danymi uśrednionymi, co może oznaczać, że w jednym mieszkaniu jeden mieszkaniec zużywa tyle wody co statystycznie przypada na trzech mieszkańców, a w innym

mieszkańcu trzech mieszkańców zużywa tyle wody ile statystycznie powinien zużywać jeden mieszkaniec (nie są to dane, które możemy wprost przełożyć na konkretny lokal). Dopiero ewentualnie odpowiedni akt prawny mógłby nadać walor katagoryczny takim uśrednieniom, a nie wygoda organu, który „dorabia” wytyczne pod kwotę, która mu akurat w danej chwili pasuje (strona skarżąca przypomina, że organ co najmniej kilkukrotnie zmieniał już sposoby obliczenia opłaty śmieciowej). Strona skarżąca wskazuje także, że z danych GUSu, na które się powołuje organ, w żaden sposób nie można wywieść ile faktycznie osób zamieszkiwało w określonym lokalu w okresie objętym decyzją.

- II. Mając na uwadze powyższe nie można się również zgodzić z organem podatkowym, że fakt zamieszkiwania części lokali objętych decyzją, a nie objętych deklaracją Spółdzielni i deklaracjami indywidualnymi oraz wykazem zużycia wody, potwierdza ewidencja ludności znana organowi z urzędu. Skarżąca zaprzecza takiemu stanowisku organu i wyjaśnia, że podobnie jak organ podatkowy dysponujący ewidencją ludności również ona dysponuje zestawieniem, z którego wynika, komu przysługuje określone prawo do lokalu, jednakże nie jest to równoznaczne, że ten ktoś faktycznie zamieszkuje w nim. Zdarza się bowiem tak, że mieszkanie w zasobach Spółdzielni jest dla kogoś kolejnym mieszkaniem i może być po prostu niezamieszkiwane w określonym okresie. Spółdzielnia podjęła kroki zmierzające do wykazania jakie lokale są faktycznie zamieszkiwane oraz przez jaką ilość osób i poinformowała o tym organ przedkładając deklaracje sporządzone przez OSM oraz deklaracje sporządzone indywidualnie przez mieszkańców. Wśród tych lokali nie było lokali w stosunku, do których organ odwołał się do ewidencji ludności. Zważywszy więc na tą okoliczność wszelkie ustalenie organu ponad ten stan mieszkań wynikających z deklaracji Spółdzielni i mieszkańców nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, albowiem są jedynie domniemaniami, których nie potwierdza nic poza „przekonaniem” organu o ich zgodności ze stanem rzeczywistym.

Niezależnie od powyższego wskazuję również, że organ podatkowy nie uwzględnił faktu, iż w okresie 1 sierpnia 2013 r. do 31.12.2015 r. wpłynęło na konto Urzędu Miasta łącznie 3.354.979,43 zł, tytułem opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za nieruchomości objęte zaskarżoną decyzją (w tym 1.099.063,42 zł wpłata skarżącej na poczet samych opłat, depozyt skarżącej 892.684,05 zł, wierzytelność nabyta w drodze cesji 1.363.231,96 zł). Organ podatkowy bezpodstawnie do dnia dzisiejszego nie rozliczył powyższych kwot pomimo tego, że wydana w niniejszej sprawie decyzja jest już szóstą z kolei.

W tym stanie wnoszę jak na wstępie. Jednocześnie w imieniu strony skarżącej wyjaśniam, że w okresie od lipca 2013 r. do 31 stycznia 2015 r. w zakresie nieruchomości objętych przedmiotem niniejszego postępowania miała miejsce sytuacja, w której mieszkańcy spółdzielni, którzy złożyli indywidualne deklaracje (posiadający spółdzielcze własnościowe prawo do lokali i prawo odrębnej własności) uiszczali na wniosek skarżącej opłaty bezpośrednio na konto Gminy Olsztyn, natomiast Spółdzielnia na podstawie złożonych przez siebie deklaracji (uznanych bezzasadnie przez organ za błędne) uiszczala opłaty za nieruchomości objęte tymi deklaracjami.

W związku z tym, że jedynie część opłat uiszczona indywidualnie przez mieszkańców OSM została zwrócona przez Gminę Olsztyn w **trybie cywilnoprawnym** (bez wszczynania postępowania w sprawie zwrotu nadpłaty), skarżąca nie chcąc eskalować sporu i narażać spółdzielni na ewentualne straty podpisała ze swoimi mieszkańcami umowy cesji uiszczonych bezpodstawnie przez nich należności, celem dokonania wzajemnych rozliczeń z Gminą Olsztyn (Prezydentem Olsztyna).

Niestety do dnia dzisiejszego Gmina Olsztyn (Prezydent Olsztyna) pomimo wyrażenia wstępnej zgody na ugodowe rozwiązanie sporu (dokonanie wzajemnych rozliczeń – kompensat) i dopuszczalności prawnej takiego rozwiązania, nie podjął żadnych rozmów, celem ostatecznego rozwiązania opisanej kwestii oraz nie zwróciła Spółdzielni należności nabytych w drodze cesji o wartości ponad 1,6 mln zł, a także nie uwzględniła w wydanej przez siebie decyzji faktu uiszczenia (bezpośrednio) przez skarżącą opłaty śmieciowej w wysokości wskazanej powyżej.

Na marginesie strona skarżąca wskazuje, że w sprawie zwrotu

cesji zapadł nieprawomocny wyrok, w którym Sąd Okręgowy w Olsztynie uznał za słuszne co do zasady roszczenia Spółdzielni w stosunku do Gminy Olsztyn.

Załącznik:

- odpis skargi,
- kopia wyroku SO w Olsztynie,
- pełnomocnictwo,
- wyciąg z KRS skarżącego.

A handwritten signature in dark ink, consisting of a large, stylized initial 'P' followed by several overlapping, cursive strokes.